Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 587 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LAMARCHE**
Rue Delvaux 16B/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische en Armeense nationaliteit te zijn, op 28 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LAMARCHE. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Georgische en Armeense nationaliteit te zijn, dient een eerste verzoek om internationale bescherming in op 6 januari 2024.

In februari 2024 keert zij terug naar Georgië. Op 28 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Op 23 november 2024 keert verzoekster terug naar België. Op 12 mei 2025 dient zij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot ontvankelijkheid van het volgend verzoek.

Op 19 februari 2026 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in het bijzijn van haar advocaat.

Op 31 maart 2026 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Georgië en Armenië.

U bent geboren te Gumri, Shirak (Armenië) op […] 1991. U woonde hier samen met uw vader, moeder en drie zussen. U studeerde voor vroedvrouw, maar behaalde hiervan geen diploma. U verhuisde in 2009 naar Georgië en trouwde in 2010 met uw man die de Georgische nationaliteit bezit. Dankzij dit huwelijk verwierf u ook de Georgische nationaliteit. U reisde nog regelmatig naar Armenië.

U verklaarde dat u omwille van medische problemen niet op natuurlijke wijze zwanger kon geraken. Hierdoor besloot uw zus haar eicellen te doneren zodat u toch een kindje kon krijgen. Deze eiceldonatie en uw moederschap werden contractueel bij de dokter en de notaris in Georgië vastgelegd. Op […] 2019 werd uw zoon A. geboren. In 2023 besloten u en uw man te scheiden, hierdoor besloot u terug te keren naar Armenië, samen met uw kind, om er extra opleidingen tot nagelstyliste te volgen. Tijdens deze opleidingen zorgden uw moeder en uw zus voor uw zoon. Omwille van dit contact tussen hen kreeg uw zus spijt van haar beslissing en eiste ze dat uw kind op de hoogte wordt gebracht dat uw zus zijn biologische moeder is, alsook probeerde ze uw kind van u af te pakken, ze vond dat het haar kind was en dat zij het moest opvoeden. Omwille van dit gegeven besloot u Armenië te verlaten en ging u terug naar Georgië waar u enige tijd in Varketili (Tbilisi) verbleef. Omdat u hoorde dat uw zus u en uw kind zocht besloot u Georgië te verlaten. Op 21 november 2023 reisde u een eerste keer rechtstreeks vanuit Georgië naar België. Op 6 januari 2024 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Echter wachtte u uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet af en keerde u in februari 2024 terug naar Georgië. U verbleef opnieuw enige tijd in Varketili.

In augustus 2024 kreeg u opeens telefoon van de kleuterschool van uw zoon. Ze meldden u dat uw zus had geprobeerd om uw zoon bij hen op te halen. U ging onmiddellijk zelf naar de school om uw zoon op te halen en diende diezelfde dag een klacht in bij de politie tegen uw zus. Echter besloot u dat deze situatie te gevaarlijk was en wachtte u niet af, maar keerde u op 23 november 2024 terug naar België en diende u op 12 mei 2025 een tweede, uw huidige, verzoek om internationale bescherming in België in.

Sinds uw vertrek uit Georgië hoorde u dat uw zus nog steeds naar u op zoek is en dat ze ondertussen een job bij de overheid in Armenië verworven heeft.

Ter staving van uw verzoek legt u van volgende documenten de originelen voor: de Georgische paspoorten van u en uw zoon, de Georgische geboorteakte van uw zoon, de Armeense paspoorten van u en uw zoon, de Armeense geboorteakte van uw zoon, een medisch attest van Armenië omtrent de eiceldonatie, een notariële akte waarin uw echtgenoot akkoord gaat met het gegeven dat u uw zoon mee naar het buitenland mag nemen, uw aanklacht bij de Georgische politie, een brief van de Georgische politie waarmee ze het onderzoek naar uw zus afsluiten, een medisch attest van België en uw huidige huur- en werkcontracten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het medisch attest van de spoeddiensten (stuk 11 inventaris documenten), alsook uw verklaringen blijkt immers dat u de avond voor het persoonlijk onderhoud op de spoeddiensten werd gezien omwille van bloedverlies tijdens het urineren. U gaf aan dat u om die reden vermoeid was, pijn had in de onderrug en het misschien beter was het persoonlijk onderhoud uit te stellen. U had medicatie genomen (paracetamol en antibiotica), waardoor u veel water moest drinken en vaker naar het toilet moest gaan (CGVS, p. 2).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd u voorgesteld om het persoonlijk onderhoud alsnog te laten doorgaan, waarop u reageerde dat u het zou proberen. Er werd u aangegeven dat u op eender welk moment tijdens het persoonlijk onderhoud gebruik kon maken van het toilet, u altijd extra pauzes mocht vragen en u steeds in de mogelijkheid was om water te drinken (CGVS, p. 3, 11 en 16). Na

elke pauze werd er u ook gevraagd of u zich in staat voelde verder te gaan, waarop u steeds positief antwoorde (CGVS, p. 11 en 16). Het persoonlijk onderhoud kon hierdoor zonder problemen plaatsvinden. Zelf gaf u op het einde van het persoonlijk onderhoud te kennen dat u zich dankzij de rust van de tolk goed voelde tijdens het interview (CGVS, p. 20).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië en Armenië hebt verlaten omwille van uw vrees dat uw zus uw zoon zou meenemen en hem zou vertellen dat zij en niet u zijn biologische moeder is (CGVS, p. 15). Bij terugkeer naar Georgië vreest u uw Georgische nationaliteit te verliezen omwille van de scheiding met uw echtgenoot. Bij terugkeer naar Armenië vreest u geen bescherming te krijgen van de autoriteiten omdat uw zus een job bij de overheid verkreeg (CGVS, p. 15).

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uw asielmotieven hebben geen link met de criteria van de conventie van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend gemeenrecht, een interpersoonlijk conflict tussen u en uw zus omtrent de voogdij van uw zoon. Uw asielmotieven vallen dus buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie.

Bijgevolg moet nagegaan worden of u in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut, wat in casu niet het geval is, en dit om onderstaande redenen.

De ernst van de problemen die u aanhaalde wordt ondermijnd door volgende vaststellingen:

- *Uw verzoeken zijn laattijdig. U kwam een eerste keer in België toe op 21 november 2023, waarbij u pas op 6 januari 2024 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaarde hieromtrent dat u zich niet goed kon oriënteren en u stress had waardoor u één maand en zestien dagen wachtte om een verzoek om internationale bescherming [in te dienen] (CGVS, p. 9). U kwam ook een tweede keer in België toe op 23 november 2024, waarbij u uw tweede, en huidige, verzoek om internationale bescherming pas indiende op 12 mei 2025. U verklaarde hieromtrent dat u nog twijfelde tussen België of eventueel een ander land waar u een verzoek om internationale bescherming zou [indienen] (CGVS, p. 10), hetgeen weinig ernstig te noemen is van iemand met een ernstige vrees voor vervolging of ernstige schade en reeds een tweede keer haar land verliet om bescherming te zoeken.*

- *De ernst van uw problemen voor uw eerste vertrek wordt ondermijnd door uw terugkeer naar Georgië. Na uw aankomst in België op 21 november 2023 keerde u in februari 2024, zonder de behandeling van uw eerste verzoek om internationale bescherming af te wachten, terug naar Georgië. U verbleef daarbij wederom in uw voormalige verblijfplaats in Varketili. U kon hier tot augustus of september 2024 verblijven zonder enige problemen te ondervinden (CGVS, p. 15).*

- *Het feit dat u na terugkeer in 2024 nog regelmatig naar Armenië reisde, zoals blijkt uit de stempels in uw Georgisch reispaspoort, ondermijnt eveneens in ernstige mate de vrees die u jegens uw zus zou koesteren.*

- *De documenten die u neerlegt in verband met de klacht die u tegen uw zus indiende, tonen tekenen van vervalsing waardoor ook geen geloof kan worden gehecht aan het incident aan de kleuterschool van uw zoon. Zo wordt in de door u neergelegde klacht verwezen naar artikelen 143, 144 en 329 (zie vertaling klacht, toegevoegd aan uw administratief dossier). Om welke reden verwezen wordt naar artikel 329, dat volgens het Georgische strafwetboek (beschikbaar op https://matsne.gov.ge/en/document/view/16426?publication=287) verwijst naar gijzelneming met terroristisch doel, is volkomen onduidelijk en houdt allerminst steek (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier). Uit het document dat u neerlegde om aan te tonen dat de Georgische autoriteiten het onderzoek naar uw zus afsloten, blijkt dan weer dat zij dit deden op grond van artikelen 9 en 10, subparagraaf 142 (betreffende de toekenning van de vreemdelingenstatus door Georgië). Het verband tussen deze artikelen en de stopzetting van het onderzoek, blijkt echter volkomen onduidelijk, nu de artikelen 9 en 10 van zowel de Georgische grondwet (beschikbaar op https://matsne.gov.ge/en/document/view/30346?publication=36 als de vreemdelingenwetgeving (beschikbaar op https://matsne.gov.ge/en/document/view/2278806?publication=20) hiermee geen overeenkomst vertonen (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier). Bovendien toont dit document ook vormelijke gebreken. Zo wijst de zwarte rand naast de stempel onderaan de pagina en de grijze markering aan het adres op knip-*

en plakwerk. De vaststelling dat u frauduleuze documenten neerlegt ter staving van uw verzoek, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw motieven, alsook aan uw algehele geloofwaardigheid.

• *U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de inhoud. U verklaarde namelijk dat uw zus een contactverbod opgelegd kreeg en dit ook uit de documenten zou blijken (CGVS, p. 15). Dit blijkt echter opnieuw niet uit uw documenten.*

Zelfs indien enig ernstig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt met uw zus -quod non-, dan nog maakt u geenszins hard dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië. Immers, internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er mag van een verzoeker worden verwacht dat hij/zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u dit geenszins aantoont.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië - Algemene situatie van 12 februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie._algemene_situatie_20250212.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

• *U ondernam geen enkele poging tot bescherming in de periode voorafgaande uw eerste verzoek om internationale bescherming. Volgens uw verklaringen ondernam u voor de feiten die zich voordeden voor uw eerste verzoek om internationale bescherming nooit contact op met enige ondersteunende autoriteiten, noch diende u een klacht in bij de politionele diensten in Georgië (CGVS- vragenlijst eerste verzoek, vraag 5).*

• De poging tot bescherming na het incident aan de kleuterschool is, zoals hierboven reeds gemotiveerd, werd niet geloofwaardig waardoor u niet aantoont niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten te kunnen rekenen indien er zich problemen zouden stellen in de toekomst.

• De bescherming die de nationale overheid biedt moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. U vermeldde dat uw zus elk moment terug kan komen naar Georgië en uw kind kan meenemen omwille van het gegeven dat er vrij verkeer is tussen Georgië en Armenië (CGVS, p. 17). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Bij terugkeer naar Georgië vreest u eveneens uw Georgische nationaliteit te verliezen omwille van de scheiding met uw echtgenoot (CGVS, p. 15). U baseert zich hiervoor op wat men u zei toen u uw paspoort kreeg (CGVS, p. 16). Deze vrees is echter niet aannemelijk. In de eerste plaats bent u nog steeds niet officieel gescheiden van uw man waardoor deze vrees sowieso hypothetisch is (CGVS, p. 16). Bovendien blijkt uw bewering ook helemaal niet overeen te komen met de Georgische wetgeving inzake staatsburgerschap (beschikbaar op https://matsne.gov.ge/en/document/view/2342552?publication=9) waaruit blijkt dat het staatsburgerschap ongewijzigd blijft na een scheiding (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier).

Er dient, wat betreft uw vrees ten aanzien van Armenië, tot slot te worden opgemerkt dat het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg bij het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade de plicht veronderstelt van de verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Het volstaat met andere woorden om een asielrelaas te beoordelen naar één referentieland waarvan een verzoeker de nationaliteit draagt, in casu Georgië. Een onderzoek naar de voorgehouden problemen in Armenië is derhalve niet meer noodzakelijk. De afwijzing van uw verzoek ten overstaan van het land waarvan u, als bipatride naast Armenië, de nationaliteit bezit, meer bepaald Georgië, volstaat immers om te besluiten dat u in de mogelijkheid bent om zich onder de bescherming van Georgië te stellen voor uw vrees ten overstaan van Armenië.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De Georgische en Armeense paspoorten van u en uw zoon (stukken 1, 2, 4 en 5 inventaris documenten), en de Georgische en Armeense geboorteakte van uw zoon (stukken 3 en 6 inventaris documenten) tonen slechts jullie identiteit aan dewelke in bovenstaande niet werd weerlegd. Uw medisch dossier in Armenië geeft aan dat uw zwangerschap werd uitgevoerd op basis van eiceldonatie (stuk 7 inventaris documenten) hetgeen niet weerlegd werd in bovenstaande. De notariële akte (stuk 8 inventaris documenten) toont aan dat u de toestemming hebt om uw minderjarige zoon mee naar het buitenland te nemen (Stuk 8 inventaris documenten) hetgeen wederom niet werd weerlegd. De attesten van de politie (Stukken 9 en 10 inventaris documenten) werden reeds in bovenstaande besproken. Uw medisch attest en de voorschriften tonen aan dat u de avond voor uw persoonlijk onderhoud inderdaad op spoed was en dat u medicatie kreeg voorgeschreven. Ook dit wordt niet betwist. Uw huur- en werkcontracten in België (stukken 11 en 12 inventaris documenten) zijn slechts een bewijs van uw leven in België, hetgeen geen invloed heeft op uw vrees ten aanzien van Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 1A(2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Verzoekster geeft aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St*. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal.

3.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt vastgesteld dat aan de in haar hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.2. Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij Georgië en Armenië heeft verlaten omwille van een vrees voor haar zus die verzoeksters zoon zou kunnen ontvoeren en hem zou kunnen vertellen dat zij zijn biologische moeder is.
Daarnaast vreest verzoekster bij terugkeer naar Georgië om haar Georgische nationaliteit te verliezen omwille van de scheiding van haar echtgenoot. Bij terugkeer naar Armenië vreest zij geen bescherming te krijgen van de Armeense autoriteiten omdat haar zus een job bij de overheid verkreeg.

4.3. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch dat zij bij een terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende pertinente gronden:
(i) De asielmotieven betreffende verzoeksters vrees voor haar zus hebben geen link met de criteria van het Vluchtelingenverdrag; Het betreft een interpersoonlijk conflict tussen verzoekster en haar zus omtrent de voogdij van haar zoon;
(ii) Deze asielmotieven betreffende verzoeksters vrees voor haar zus komen evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming omdat de ernst van de problemen wordt ondermijnd door volgende vaststellingen:
(a) De verzoeken om internationale bescherming zijn laattijdig: Verzoekster kwam een eerste keer in België toe op 21 november 2023 en diende pas op 6 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in; Verzoekster kwam een tweede keer in België toe op 23 november 2024 en diende pas op 12 mei 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in;
(b) De ernst van de problemen in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming wordt ondermijnd door verzoeksters terugkeer naar Georgië;
(c) Het feit dat verzoekster na haar terugkeer naar België in 2024 nog regelmatig naar Armenië reisde, ondermijnt eveneens in ernstige mate de vrees die zij tegenover haar zus zou koesteren;
(d) De door verzoekster neergelegde documenten in verband met de klacht tegen haar zus vertonen tekenen van vervalsing waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het incident met haar zus aan de kleuterschool van haar zoon;
(e) Verzoekster legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de inhoud van deze documenten;
(f) Zelfs indien er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de vervolgingsfeiten met haar zus, *quod non*, maakt verzoekster het geenszins aannemelijk dat zij geen bescherming zou kunnen krijgen in Georgië; Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; Verzoekster toont niet aan dat zij bescherming heeft gezocht maar niet heeft verkregen;
(iii) Verzoeksters vrees om haar Georgische nationaliteit te verliezen omwille van de scheiding van haar echtgenoot is niet aannemelijk: Verzoekster is nog steeds niet officieel gescheiden van haar man zodat deze vrees hypothetisch is; Bovendien strookt verzoeksters bewering niet met de Georgische wetgeving inzake staatsburgerschap;
(iv) Een onderzoek naar verzoeksters voorgehouden problemen in Armenië is niet meer noodzakelijk; De afwijzing van het verzoek om internationale bescherming ten aanzien van het land waarvan zij, als bipatride naast Armenië, de nationaliteit bezit, meer bepaald Georgië, volstaat om te besluiten dat zij in de mogelijkheid is om zich onder de bescherming van de Georgische autoriteiten te stellen voor haar vrees ten aanzien van Armenië;
(v) De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

4.4. Verzoeksters voert volgend verweer aan in haar verzoekschrift:
“De verzoekster is uit Georgië gevlucht en kan niet terugkeren naar Armenië omdat zij vreest dat haar zus haar zoon, waarvan zij de biologische moeder is, zal ontvoeren.
De verwerende partij is van oordeel dat de vrees van de verzoekster geen verband houdt met het Verdrag van Genève en een interpersoonlijk conflict vormt tussen haar en haar zus over het verkrijgen van de voogdij over haar zoon. De verzoekster heeft echter uitgelegd dat zij heeft geprobeerd hulp te verkrijgen van haar nationale autoriteiten, maar dat dit niet heeft gewerkt noch volstond, en dat haar vrees dus nog steeds zeer reëel is.
De verwerende partij verwijt de verzoekster dat zij haar asielaanvraag laattijdig heeft ingediend. De verzoekster heeft haar asielaanvraag enkele maanden na haar aankomst in België ingediend, aangezien zij tijd nodig had om zich te organiseren nadat zij haar land was ontvlucht. Bovendien wist zij dat zij, door zich op Belgisch grondgebied te bevinden, beschermd was tegen haar zus.
De verwerende partij stelt dat de verzoekster, na het indienen van haar eerste asielaanvraag, is teruggekeerd om op dezelfde plaats te wonen als vóór haar vertrek en dat zij geen problemen heeft ondervonden. Dit is onjuist. De zus van de verzoekster is de zoon van de verzoekster op school komen ophalen en wilde met hem vertrekken. Het is omwille van dit voorval dat de verzoekster heeft beslist het land opnieuw te verlaten.
De verwerende partij gelooft de verzoekster niet wanneer zij uitlegt dat zij hulp heeft gezocht bij haar autoriteiten, gelet op het document dat door de verzoekster werd neergelegd. De verzoekster, die de Georgische wetgeving niet in detail kent, weet niet naar welke juridische bepalingen het document verwijst.

Zij heeft aan de verwerende partij het document overgemaakt dat haar werd overhandigd na het indienen van haar klacht.
De verwerende partij verwijt de verzoekster ook dat zij niet heeft geprobeerd de autoriteiten te contacteren vóór haar eerste vertrek uit het land. De verzoekster legt uit dat zij dacht dat afstand nemen voldoende zou zijn en dat haar zus daarna zou kalmeren. Dit is niet het geval geweest en dit is de reden waarom de verzoekster genoodzaakt was het land opnieuw te verlaten. Hoe dan ook heeft de verzoekster geprobeerd een oplossing te vinden voor haar probleem in haar land met haar autoriteiten, en moet worden vastgesteld dat het niet mogelijk was om de bescherming te verkrijgen waarop zij recht heeft. Om die reden had de verzoekster geen andere keuze dan haar land te verlaten en in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen."

4.5. Verzoekster beperkt zich tot het louter herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

4.6. Verzoekster tracht haar laattijdige verzoeken te verschonen door te stellen dat zij na aankomst in België tijd nodig had om zich te organiseren en dat zij, zolang zij zich op Belgisch grondgebied bevond, veilig was voor haar zus. De Raad kan dit verweer niet volgen. Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich, onmiddellijk of zo snel mogelijk na zijn aankomst in België, informeert over de beschermingsmogelijkheden in België en een verzoek om internationale bescherming indient. Verzoekster kwam een eerste keer in België toe op 21 november 2023 en diende pas op 6 januari 2024 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ze verklaarde hieromtrent dat zij zich niet goed kon oriënteren en stress had waardoor zij een maand en 16 dagen wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (NPO CGVS, p. 9). Verzoekster kwam een tweede keer in België toe op 23 november 2024 maar diende pas op 12 mei 2025 haar tweede (huidig) verzoek om internationale bescherming in. Ze verklaarde hieromtrent dat ze nog twijfelde tussen België of eventueel een ander land om haar beschermingsverzoek in te dienen (NPO CGVS, p. 10). In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld dat dit weinig ernstig te noemen is van iemand met een ernstige vrees voor vervolging of ernstige schade die reeds een tweede keer haar land verliet om bescherming te zoeken.

4.7. Wat betreft het incident aan de kleuterschool van haar zoon, wat volgens verzoekster de directe aanleiding was om Georgië voor een tweede keer te verlaten, wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat hier geen geloof aan kan worden gehecht omdat de neergelegde documenten in verband met de klacht tegen haar zus naar aanleiding van dit incident, tekenen van vervalsing vertonen en omdat verzoekster zelf verklaringen aflegt die in tegenstrijd zijn met de inhoud ervan:
"De documenten die u neerlegt in verband met de klacht die u tegen uw zus indiende, tonen tekenen van vervalsing waardoor ook geen geloof kan worden gehecht aan het incident aan de kleuterschool van uw zoon. Zo wordt in de door u neergelegde klacht verwezen naar artikelen 143, 144 en 329 (zie vertaling klacht, toegevoegd aan uw administratief dossier). Om welke reden verwezen wordt naar artikel 329, dat volgens het Georgische strafwetboek (beschikbaar op https://matsne.gov.ge/en/document/view/16426?publication=287) verwijst naar gijzelneming met terroristisch doel, is volkomen onduidelijk en houdt allerminst steek (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier). Uit het document dat u neerlegde om aan te tonen dat de Georgische autoriteiten het onderzoek naar uw zus afsloten, blijkt dan weer dat zij dit deden op grond van artikelen 9 en 10, subparagraaf 142 (betreffende de toekenning van de vreemdelingenstatus door Georgië).
Het verband tussen deze artikelen en de stopzetting van het onderzoek, blijkt echter volkomen onduidelijk, nu de artikelen 9 en 10 van zowel de Georgische grondwet (beschikbaar op https://matsne.gov.ge/en/document/view/30346?publication=36 als de vreemdelingenwetgeving (beschikbaar op https://matsne.gov.ge/en/document/view/2278806?publication=20) hiermee geen overeenkomst vertonen (zie info toegevoegd aan uw administratief dossier). Bovendien toont dit document ook vormelijke gebreken. Zo wijst de zwarte rand naast de stempel onderaan de pagina en de grijze markering aan het adres op knip- en plakwerk. De vaststelling dat u frauduleuze documenten neerlegt ter staving van uw verzoek, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw motieven, alsook aan uw algehele geloofwaardigheid
U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de inhoud. U verklaarde namelijk dat uw zus een contactverbod opgelegd kreeg en dit ook uit de documenten zou blijken (CGVS, p. 15). Dit blijkt echter opnieuw niet uit uw documenten."

Verzoekster laat geheel na om met concrete elementen of argumenten de ongeloofwaardigheid van dit incident te herstellen. Het louter stellen dat zij de Georgische wetgeving niet in detail kent en niet weet naar welke juridische bepalingen het document verwijst, kan geenszins de vastgestelde onregelmatigheden in het document herstellen of verklaren.

4.8. Wat betreft de beschermingsmogelijkheden in Georgië (indien enig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoekster zou hebben meegemaakt met haar zus), stelt de commissaris-generaal, op basis van de beschikbare landeninformatie dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem en dat bescherming mogelijk is.

Verzoekster brengt geen concrete of nuttige elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken, noch maakt zij met concrete elementen aannemelijk dat zij bescherming heeft gezocht maar niet heeft verkregen. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld ondernam zij geen enkele poging om bescherming te zoeken in de periode voorafgaand aan haar eerste verzoek om internationale bescherming. Volgens haar verklaringen nam zij voor de feiten die zich voordeden voor haar eerste verzoek om internationale bescherming nooit contact op met enige ondersteunende autoriteiten, noch diende zij een klacht in bij de politionele diensten in Georgië (CGVS- vragenlijst eerste verzoek, vraag 5). Wat betreft de poging tot bescherming na het incident aan de kleuterschool, wat de aanleiding zou zijn geweest voor haar tweede vertrek uit Georgië, is zoals hierboven reeds gemotiveerd, niet geloofwaardig. Het louter op algemene wijze stellen dat zij geen beroep kan doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten, volstaat geenszins om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

4.9. Bij gebrek aan dienstig verweer blijft het geheel van de motieven van de bestreden beslissing onverminderd overeind en worden zij door de Raad integraal overgenomen.

4.10. Het geheel aan voormelde bevindingen acht de Raad voldoende determinerend om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, (A), 2 van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 15, a) en b) van Verordening (EU) 2024/1347.

4.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in het land en de regio van herkomst van verzoekster actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van haar geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

4.12. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 2.60, § 2, tweede lid van de RvV-wet.
De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
D. D'HONDT,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

D. D'HONDT V. HOEFNAGELS